

Mál nr. 122/2013
M
og
Vátryggingafélagið V v. slysátryggingar ökumanns og eiganda og al-kaskótrygging
ökutækis A

Flutningabifreið fauk út af vegi í Kollafirði þ. 2.11.2012

Gögn.

1. Málskot móttækið þ.21.3.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-9
2. Bréf V dags. 12.4.2013.

Málsatvik.

M sem ekur flutningabifreiðinni A var falið þ.2.11.2012 að sækja 20 tonn af efni og flytja það til Norðuráls á Grundartanga. M segist hafa haft símasamband við starfsmenn Norðuráls áður en hann lagði af stað og spurt þá um færð og veður og þeir sagð þáð vera í lagi og hafi hann síðan lagt af stað um kl. 9.15. M segir að þegar hann hafi ekið framhjá upplýsingaskilti Vegagerðarinnar í Mosfellsbæ hafi staðið þar að vindur við Kjalarnes væri 21m/s og allt að 30 m/s í vindhviðum og segist M því hafa farið að öllu með gát og ekið á 30-40 km. hraða en þegar hann hafi ekið upp úr Kollafirði hafi komið snörp vindhviða sem hafi feykt bifreiðinni út af veginum. M telur að miðað við fyrirliggjandi upplýsingar hafi hann ekki sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn. M krefst bóta vegna þess tjóns sem hann varð fyrir í umrætt sinn og fellst V á bótaskyldu en telur að M eigi að bera tjón sitt sjálfur að hálfu vegna stórkostlegs gáleysis.

Í lögregluskýrslu segir að mjög hvasst hafi verið á vettvangi og skv. upplýsingaskilti Vegagerðarinnar hafi vindhraði verið 30 m/s og 53 m/s í vindhviðum. Samkvæmt upplýsingum frá sjálfvirkri veðurstöð Vegagerðarinnar við Kjalarnes var vindhraði kl. 9 umræddan dag 32 m/s og 51.9 m/s í mestu hviðum og samkvæmt upplýsingum frá sjálfvirkri veðurstöð Vegagerðarinnar á Geldinganesi var vindhraði á sama tíma mældur 35 m/s og 46 m/s í mestu hviðum.

V vísar til þess að skv. gögnum frá Veðurstofu hafi vindhraði verið 32 m/s og 51.3 m/s í hviðum þegar atvikið átti sér stað. V segir að þegar atvikið hafi átt sér stað hafi verið gríðarlegur vindur nánast stöðugur 31.9 m/s og farið upp í 53 m/s í vindhviðum og hafi vindurinn verið stöðugur með ofangreindum hætti allan þann sólarhring en byrjað hafi að hvessa að kveldi þ.1.11.2012 og hafi Veðurstofa Íslands nokkru áður sent frá sér sérstaka viðvörun vegna óveðurs næstu daga og slæmt ferðaveður og nokkru síðar sent tilkynningu þar sem sagði að ekkert ferðaveður væri næstu daga. V segir að umræddar tilkynningar hafi verið birtar m.a. í fjölmiðlum og mikil umræða orðið þar sem um mesta óveður að ræða sem gengið hefði yfir landið sunnanvert um árabil. V telur að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að aka bifreið sinni í aftakaveðri þá akstursleið sem um ræðir og sé þekkt fyrir mikla sviptivinda og mikinn vind í hviðum. V bendir á að stöðugur vindur hafi verið yfir 30 m/s og farið yfir 50 m/s og því um hreint fárviðri að ræða sem allar upplýsingar hafi legið fyrir um. V telur því að M hafi mátt vera ljóst að engar aðstæður voru til aksturs bifreiðar hans í umrætt sinn og hafi honum sem atvinnubílstjóra borið að gæta að aðstæðum áður en haldið var af stað miðað við aðstæður. Þá segir V að M hafi verið fulljóst að hvernig aðstæður voru þar sem hann hefði spent hurðir bifreiðarinnar upp á þak til að bifreiðin tæki á sig minni vind og því verið meðvitaður um þá hættu sem um var að ræða. Þá vísar V til varúðarviðmiðana Veðurstofu og lagt til skilyrðislaust stop á akstri þegar vindhraði sé jafnvel

minni en hann var í umrætt sinn. Þá vísar V til þess að sérstök aðgæsluskylda hvíli á atvinnubifreiðastjóra. V telur því rétt að skerða bætur til M um helming með vísan til þess að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn sbr. 9.gr. sameiginlegra skilmála V og 2.mgr. 27.gr. og 1.mgr. 90.gr. laga um váttryggingasamninga nr. 50/2004.

Álit.

Fyrir liggur að í umrætt sinn var ofsaveður á þeirri akstursleið sem M hugðis aka. Framlögð gögn og aðvaranir varðandi vindhraða sýna að afar varhugavert var að aka þá leið sem M ætlaði sér að aka í umrætt sinn og mátti honum vera ljós hættan af því að gera það miðað við opinberar aðvaranir sem gefnar höfðu verið út um veðurofsa á þessu svæði. M tók því gríðarlega áhættu og sýndi af sér stórkostlegt gáleysi með því að ætla sér að aka um svæði sem þekkt er fyrir mikinn vind og sviptivinda í ofsaveðri eins og um var að ræða og ekkert ferðaveður. M sýndi því af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn og verður að bera hluta tjóns síns sjálfur sbr. sbr. 9.gr. sameiginlegra skilmála V og 2.mgr. 27.gr. og 1.mgr. 90.gr. laga um váttryggingasamninga nr. 50/2004. Eðlilegt þykir því miðað við aðstæður að M beri helming tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr tryggingu A hjá V en ber helming tjóns síns sjálfur vegna stórkostlegs gáleysis.

Reykjavík 30.4.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.